

SLOVENSKI NAROD.

Tržaja vsak dan sveder, imitacijske nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za osnanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 7. decembra.

Človek bi rekel, da čakajo koaliranci jako težko konca sesije. Pri današnji seji jih je bilo jako malo in še teh je mej sejo toliko oddalo, da zbornica naposled še sklepna ni bila. Najbolj zanimive so bile interpelacije. Slovenski nekoalirani poslanci so stavili dve interpelaciji, koaliranci pa tudi jedno.

Začetkom seje je zbornica razpravljala predloge glede podržavljenja češke zapadne železnice, moravske mejne železnice in moravsko šleske centralne železnice. Debata je bila precej dolga a le lokalnega pomena.

Po tem se je nadaljevala specialna razprava o novem kazenskem zakonu. V debato je poseglo več govornikov. Pokazalo se je, da so razmere v naših kaznilnicah jako slabe, dosti slabše, kakor v vsaki drugi državi, in zato se je tudi splošno pri-trjevalo zahtevi posl. Pernertstorferja, naj bi bili voditelji kaznilnic pedagogično izobraženi ljudje.

Zbornica je vzprejela na razpravi stoječe narčrtove paragrafe in odklonila predlog posl. Hagendorferja, naj se zopet uide batina.

Potem so prišle na vrsto interpelacije.

Posl. grof Alfred Coronini in tovariši so stavili sledečo interpelacijo na trgovinskega ministra:

„Da je politika c. kr. vlade, kakeršna se že desetletja na Primorskem vodi, na škodo dinastiji, celi državi, provinciji in dobromislečema delu prebivalstva, to je fakt, čegar škodljivost so popolnoma potrdile zadnje dogodbe. Žal, da se ta smer tudi v prometnopolitičnem oziru pri železniški politiki vidi.

Znano je, da iredentovska stranka v Trstu in v Gorici neče nič vedeti o kaki železniški zvezi z avstrijskim ozadjem, dočim z veseljem podpira najtesnejšo zvezo s sosedno Italijo.

Številni sproženi železniški projekti, kakor Trst-Gorica-Predil, Divača-Loka, Gorica-Ajdovščina-Postojna, Gorica-Sv. Lucija-Bohinj, izvirajo večnoma iz najboljših intencij, izkoriščajo se pa v to, da se prouzročajo nasprotja in zmešnjave, na kateri

način se z večjim uspehom preprečuje vsaka zveza z notranjimi deželami avstrijske monarhije.

Pač pa se je gradila proga Tržič-Červinjan, katera bo po zgradbi kratke proge S. Giorgio di Nogara postala že v kratkem „diretissima“ (naj-ravnejša zveza) mej Trstom in Benetkami.

Zdaj se hoče mesto Gorica s parnim tramvajem do Červinjana zvezati z državno mejo, za katero podjetje se bodo kakor pri zgoraj imenovani progi naložila bremena tudi slovenskim davkoplačevalcem v deželi, kakor da so misira contribuens plebs.

Silno zanemarjanje slovenskega dela te mejne dežele glede železnice, obžalovanja vredna usoda železnice čez Predil, zgradba železnice v Pontebo — ki je jedna največjih trgovinskopolitičnih hib, katere so se storile v Avstriji, v tem slučaju za časa liberalne vlade, — vse to so okolnosti, ki morajo vzbujati nezaupnost in nezadovoljnost in ki na kaj poseben način osvetljujejo blagohotnost in sposobnost pri teh stvareh prizadetih vlad.

Sedanja vlada, ki je na svojo zastavo zapisala gospodarski program, bi morala konec narediti tej prenesrečni prometni politiki, ki je jeden glavnih uzrokov na jugu vladajočih državni sovražnih razmer, in bi morala centrifugalne elemente z železnicami prikleniti na državo.

Starodavna, goreča želja prebivalcev vinavske doline je železniška zveza od Gorice čez Ajdovščino v Postojno. Razložiti različne faze tega projekta bi bilo tu preobširno, omeniti pa je, da se je odbila prošnja za predkoncesijo za cestno železnico iz Gorice v Ajdovščino, ker je vojna uprava zahtevala normalnotirno progo, in da je vsled tega deželni zbor poknežene grofije goriške in gradiščanske dovolil soglasno prispevek za priprave in za zgradbo zahtevane normalnotirne železnice, ter da se je po izvršitvi generalnega projekta vršil že l. 1893. ogled predlagane proge.

Malo pred rešitvijo pa se je, najbrž iz ozirov na troške, zopet oživil stari spor, ali bodi železnica normalnotirna ali ozkotirna.

Zopet se je mislilo na ozkotirno železnico. V to svrbo so si v minolem poletju visoke in mero-

dajne osebe ogledale progo in prebivalstvo, ki se je v svoji skromnosti udalo premenjenemu položaju, jih je z veseljem vzprejelo.

Ker pa visoka vojna uprava iz tehtnih strateških ozirov zahteva, da bodi proga Gorica-Ajdovščina-Postojna normalnotirna in ker se ni znalo, kako stališče zavzemata glede te zahteve prizadeti ministerstvi, finančno in trgovinsko, se je v svojih pričakovanjih že tolikokrat prevaranega prebivalstva polastila velika klavernost in nezadovoljnost.

Z ozirom na to, kar se je reklo in z ozirom na okolnost, da bi bilo v največji meri krivično, ako bi se velika slovenska večina prebivalstva vled nje zastopnikom usiljenega deželnozborskega sklepa obremenila s prispevki za železniške zgradbe na Furlanskem in za svoj dobri denar dobila obljube, naj jih da tudi kak namestnik, in zagotovila, katere se ali po spletkah preprečijo ali pa „plemenito“ prekličajo, kakor se je zgodilo s subvencijo občine Goriške, ne vidi pa izpolnjene svoje opravičene zahteve glede primerne železniške zveze z državnim središčem;

z ozirom na žalostni gospodarski položaj, v katerem se nahaja skoro izključno s kmetijstvom baveče se prebivalstvo slovenskega dela dežele vsled pretirano visoke cenitve za zemljiški davek, vsled uveljavljenja vinske klavnice, vsled neprestanega razširjevanja trne let: vsled nadanosti črna žita, vsled propadanja svile in vsled nedostajanja primernih cest;

s ozirom na to, da bi slovensko prebivalstvo vsled svoje vedno dokazane zvestobe za cesarja in za državo zaslužilo vsaj nekoliko obzirnosti in da bi po ožji zvezi s svojimi rojaki in z državo bilo poklicano, biti trdnjava proti sovražnikom monarhije, morala bi vlada uvaževati take argumente in začeti z zgradbo primerne železnice.

Z ozirom na to si dovoljujejo podpisanci vprašati g. trgovinskega ministra:

1.) Ali hoče Nj. ekscelenca zvezati Gorico po direktni progi z notranjimi deli države in to v najbližji prihodnosti?

2.) Ako hoče, kako je upanje, da se izvrši železniški projekt Gorica-Ajdovščina-Postojna?

LISTEK.

„Te punice, te punice . . .!“

(Izvirna novela, spisal Fr. Kosec.)

III.

Veder zimski dan z jasnim nebom, s čistim, ostrim zrakom, da te je ščipalo v nos in grizlo v ušesa, dasi je ljubo solnce sijalo tako polno in svetlo, da so se iskri le v bleščale Ljubljanske strehe, kakor bi bile iz brušenega kararskega marmorja; — ulice pa so bile pokrite s tenkim skliskim ledom . . .

Na tistih starikavih kostanjih v „Zvezdi“ vrtičkala je tolpa vrabcev ter se tepla za veliko krušno drobtino, katero je jeden teh predrznih kričavev odnesel izpred kazinskega praga.

Gori na slemenu nunske cerkve preganjale sta se dve lačni in zmrujuči kavki . . .

V kazinski kavarni je bilo polno vojaških in civilnih gostov, — zasedeno je bilo vse prav do zadnjega kotička.

Nekateri častniki so biljardirali, drugi so kibi-cirali ter zbijali slabe dovtype, tretji so kartali in pušili; — ti so se drzno šalili z blagajničarkami, oni so pozorno čitali časnike ter pazljivo srebal kavo, čokolado ali čaj.

Krogle so trkale ob zelene mantinele in druga ob druga, keji so butali ob tla; — vesel in porogljiv smeh, — kratki, značilni, čestokrat razkačeni, navadno pa začudeni ali pa spodbujajoči vzkliki so doneli po šumnih sobanah, mej te pa se je vmešavalo afektirano noslanje častnikov dvorečih ko- ketno bihitajočim Betikam, Žefkam in Tinkam, in bahato rožljanje sabelj. Vse pa je zavijal — kakor nekdanj olimpijske bogove oblačne megle — silen tabačni dim.

V kotu ob velikem oknu razvirala sta se dva častnika na mehkih, rdečebazuoastih foteljih in brezposelno zrla na prazno ulico. Igrala sta bila menda šab, zakaj deska s prevrnjenimi figurami je še ležala pred njima.

In sedaj sta se dolgočasila.

„Vrag vzemi to pusto gujezdo!“ — zajezil se je mlajši, vitek lajtnant plavih las in očij, majhnih, komaj vidnih brčic pod nosom in simpatičnega obraza. „Tri mesece sem tu in že sem sit te Ljubljane.“

„Verujem, — pa se že privadiš! Sevé v Celovcu je življenje živahnejše . . . divno Vrbsko jezero s svojimi pogumnimi klubovci in ljubkimi klubovnicami „Albatros“, — t-t-t, tudi jaz jih poznam! — Poreče s svojimi črnolasi in čarokimi čfut-

kami . . . hm, hm! — Otok, Gospeavetsko polje . . . sevé, sevé zabavnih izletov je ondi cel izbor in družba, hej, — pikantna, vseljaška družba, vsak teden druga! . . . Vem to, vse vem — nu, pa se že privadiš.“

Govornik je bil širokopleč nadporočnik temne polti, črnih las in obrvij, pa junaških brkov.

„Ti ne veš, kako imenitno smo se gori vedno amuzirali! — Pili, pili, plesali, ljubili, — časih tudi malo stekli se . . . eh divno! — A tu? — Vse kot pristriženo, brez humora, brez prirčnosti, — vse po tistem lesenem „špispurgerskem“ „bon ton-u“, da te kosti in glava boli! — Dopoldne rekruti, — popoldne pa spi, pij naprej in naprej ali pa zijaj na prazno ulico!“

„Ha, ha! Ti nesrečni človek!“ — smejal se je nadporočnik. „Potrpi, tudi v Ljubljani ne nedostajo najpotrebnejše zabave, sedaj sevé . . . zima. Pojdi v gledališče, h koncertom . . .!“

„Drago moj, prepozen si s svojim nasvetom! Gledališča sem se že privadil kot stemica stražniške „prične“. A kaj drugega . . .!“

Veš kaj, — zaljubi se!

„Ljubljanke so lepe, Pa hude so tud“,

To interpelacijo so podpisali poslanci grof Alfred Coronini, Dvořák, Dostal, Ferjančič, dr. Bulat, Perič, Dapar, dr. Klaič, Troll, Jax, Kaftan, Slama, dr. Gregorčič, Spintič, Šupuk, Schlesinger, dr. Scheicher, Bankini.

Na to se je čitala interpelacija poslancev dr. Gregorčič in tovarišev glede slovenskega misijona v Trstu. Ta interpelacija glóve:

„Glasom člena 15 drž. osnovnih zakonov z dne 21. decembra 1867 drž. zak. št. 142., ima v Avstriji vsaka zakonito priznana cerkev pravico, izvrševati skupno in javno verske vaje; c. kr. vlada pa ima dolžnost, vzdrževati javni mir in red in energično ubraniti vsak poskus motenja ali preprečenja.

Vsled tega je bil škofijski ordinarijat v Trstu tudi od države pooblaščen, za čas od 8. do 17. decembra t. l. zaukazati javen ljudski misijon za slovenske obiskovalce cerkve sv. Antona v novem mestu, kjer se odkar ta cerkev obstoji vrše slovenske propovedi in misijoni.

Ultrarnodna stranka v Trstu pa se je temu ustavila, ker se je pri tem misijonu imel rabiti materni jezik cerkev obiskujočega občinstva. V seji obč. sveta dne 27. novembra t. l. je neki občinski svetnik vprašal župana, če ve za to namero škofijskega ordinarijata, katero je imenoval provokacijo italijanske narodnosti in nevarnost za javni mir in red, in kaj misli proti njej storiti.

Župan je priznal, da se namerava prirediti misijon, pritrdil je vprašalčevim nazorom glede te namere in povedal, da je storil potrebne korake pri namestitvi, da bi to s svojo intervencijo preprečilo napovedani misijon.

Vrh tega je župan obljubil, da postavi na dnevni red prihodnje seje občinskega sveta spomenico na Sv. stolico, v kateri bi se navedli vsi „italijansko narodnost žaleči čini škofijskega ordinarijata“, pomočeni za ta slučaj, ne da bi bil navzočni vladni komisar ugovarjal zoper tako stališče župana nasproti cerkvenemu oblastvu, katero se brani svojo oblast postaviti v službo krivo razumljenemu narodnostnemu principu.

Primerili so se že razni slučaj, da se je v občinskem svetu Tržaškem, ki zastopa 149 000 katolikov in 8000 drugovernikov, katoliško cerkveno oblastvo napadalo na način, kateri je surovo žalil vsakemu oblastvu pristojno čast in spoštovanje, ne da bi bila proti temu rešena c. kr. vlada, katere avtoriteto je krščanska vera v čino najbolj podpirala.

Cerkvi sovražne manifestacije pa niso bile vedno omejene na dvorano občinskega sveta, prenesle so se tudi na ulico in sicer v podobi „pobalinskih činov“ na škofa, ki se je peljal v stolno cerkev, so se metali kamni, pred škofovo stanovanje so se vrgle petarde, a c. kr. vlada iz vsega tega le ni izvajala konsekvencij.

Sosebno pa se kaže, da hoče obč. svet dokazati, da je Trst čisto italijansko mesto, dasi živi v njem glasom zadnjega ljudskega številsenja mimo 100 069 domačih in 10 000 inozemskih Italijanov tudi 27 725 Slovencev, in sicer 8564 v mestu, 9332 v predmestju in 9829 v okolici.

Odkar so glede sfere o isterskih napisih poličnjaki premagali vladne zastopnike, in pod vod-

stvom obč. sveta s hrupnimi demonstracijami slavili svojo zmago, so — svesti si svoje moči — jako razburljivi in zamore v občinskem svetu dan migljaj glede motenja javnega miru in reda, — kakršen se je dal v seji dne 27. novembra — zlasti če mu ces. kr. vlada takoj ne ugovarja — res prouzročiti tako motenje.

Navzočnega vladnega zastopnika dolžnost je bila torej, takoj ugovarjati taki bojazni in pokazati na meč, kateri je Bog dal posvetni oblasti, da vzdržuje red in mir.

Namestu tega pa je c. kr. vlada ugodila županovi zahtevi in škofijskemu ordinarijatu naznanila, da ne jamči za vzdržanje miru in reda, če se vrši napovedani misijon, ter mu priporočila, naj priredi misijon kje v okolici.

Škofijski ordinarijat je vsled tega odpovedal naznanjeni misijon in župan je hitel, zahvaliti se c. kr. namestniku za izkazano mu uslugo.

Vsled tega je nastalo veliko veselje v Izraelu in v njega časopisju, ki je vzkliknilo: E poi si dirà che gridar non serve. (In po tem naj se reče, da vpitje nič ne koristi!) Kričači in demonstrantje so zopet zmagali.

Z ozirom na to si dovoljujejo podpisanci vprašati c. kr. vlado:

1. Ali so ces. kr. vladi znane težkote, katere se delajo preč. ordinariju v Trstu glede izvrševanja njegovih škofijskih dolžnostij od strani ondotnega občinskega sveta in c. kr. namestništva?

2. Ali odobrava izjavo c. kr. namestništva in ces. kr. policijskega ravnateljstva v Trstu, da se v slučaju, da se vrši slovenski misijon v cerkvi Sv. Antona v novem mestu v Trstu, ne more vzdržati javni mir in red?

3. Ali zmatra razmere v deželi, katere najvišje c. kr. lokalno oblastvo izjavlja, da ni v stanju storiti svojo dolžnost, za normalne?

4. Ali ne misli, da so take razmere na škodo državni avtoriteti in da bi bila umestna radikalna pomoč?

5. Ali ne misli, da bi bil čas, zoperstaviti se nemirnim elementom v Trstu in stiskanemu katoliškemu prebivalstvu, tudi če je slovenske narodnosti, dati postavno varstvo za njega javne in skupne verske vaje?

To interpelacijo so podpisali: dr. Gregorčič, grof Alfred Coronini, dr. Bulat, Šupuk, dr. Wolan. Nabergoj, dr. Klaič, Kušar, dr. Ferjančič, Romančuk, Telaszewski, Bankini, Dapar, Spintič, dr. Scheicher, Liechtenstein, Jax, Troll, dr. Dostal.

Interpelirali so nadalje še posl. Klun glede Tržaških razmer in posl. Gessmann glede protostozidarjev.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Konfuznost v „Slovenčevih“ načelih.

Z Gorenjskega, 5. decembra. (Izv. dop.)

Od dne do dne večja konfuznost sije iz glasila Ljubljanske konservativne stranke, in sicer ne le glede narodno-in gospodarsko političnih, ampak tudi glede verskih vprašanj. Znano je, da do sedaj nemški poslanci, naj so bili klerikalni ali liberalni, za

slovenske narodne težaje niso imeli prav nič srca. Za socialne in gospodarske reči so se brigali dolgo le liberalni Nemci, da so gonili vodo na svoj mlin, klerikalni so pa prepevali koroško pesmico: „Lei lassen!“ Zato je „Slov. Narod“ óni dan pravo trdil, da Slovence Nemci ni prijazno, naj bo klerikalec ali liberallec. Isto je trdil včasih tudi „Slovenec“. Ker se je pa zadnji čas pokazalo, da so voditelji nove krščansko-socialne stranke možje, katerim je pri srci gmotni blagor nižjih slojev ljudstva, katero bi radi rešili iz krempļjev židovsko-liberalnega kapitalizma, in ker se kolikor toliko kaže v „Reichsposti“ ta stranka Slovence pravilna tudi v narodnih zahtevah, sklenil je shod zaupnih mož v Ljubljani posebno glede na gospodarska vprašanja „pohvalno priznanje krščansko-socialnemu gibanju“.

Vsak pošten človek bi mislil, da bodo slovenski propovedniki katoliških načel z veseljem pozdravili ta sklep zaupnikov, ali da se vsaj zaradi njega norčevali ne bodo iz „na novo pogrete narodne stranke“. Tako bi sodil, kdor prvakov „Slovenčev“ stranke ne pozna od prave strani! V resnici je pa stvar drugačna. Vedno jasneje prihaja na dan, da „Slovenčevcev“ ne skrbé tolikanj krščansko-socialna vprašanja, kolikor gospodstvo v deželi kranjski in pa zmaga pri prihodnjih volitvah. Iz tega namena so osnovali zadnji čas osobito „katoliško delavsko društvo“ in list „Glasnik“, da bi vjeli na te limanice pri volitvah nekatere kaline, ki se nahajajo mej delavci in obrtniki. Če mi ne verjamete, Ljubljanski narodnjaki! — naredite to-le poskušnjo! Osnujte posebno delavsko društvo in za obrtnike svoj poseben list, kateremu program potrdi sam glavvar krščanskih socialistov na Dunaji. Stavim kar bočete, da bode „Slovenčeva“ stranka prav tako brcala proti temu društvu in listu, ker bi ne izhajal pod njenim žezlom, kakor maha — smešno seveda! — proti glasilu in resolucijam narodne stranke. Tem ljudem, Ljubljanski narodnjaki drugače ne vatrežete, kakor s popolno kapitulacijo pri prihodnjih volitvah, kajti njih evangelij se glasi: „Moje kraljestvo je od tega sveta!“ Pač si ne upajo tega evangelija oznanjevati javno, delajo pa zadnji čas neprestano na tihem v tem smislu. Od tod pa prihaja njih čudna konfuznost pri spreobračanju vas in nas ubogih grešnikov „najnovejših krščanskih socialistov“.

„Slovenčeva“ konfuznost (ne recimo kaj bujšega!) nas pa večkrat še bolj osupne zaradi krivih verskih načel, katerih po tem listu ne trosijo lajki, ampak kleriki iz Semeniških ulic Ljubljanskih. Tak slučaj je bil zopet včeraj. „Slovenec“ namreč pri-poveduje v članku, kako se sv. oče Leon XIII. požrtovalno trudi na posebnih posvetovanjih, da bi zjedini iztočno cerkev z zapadno cerkvijo. Kedar so kardinali že utrujeni vsled večurnih posvetovanj, je sv. oče še vedno čil in neutrujen. D sledno bi bil moral dostaviti pisatelj nekako to-le: „Glejte, družina „Slovenčeva“! — delajmo po vzgledu sv. očeta še mi katoliški Slovenci! Potrudimo se za zjedinenje konservativne in narodne stranke, ker bode to koristilo veri in narodnosti naši; to pa sto-

Dalje v prilogi.

So bele kot repe,
Pa hude kot zlodj,

Tako vsaj pravi národna poskočnica, — pre-pričaj se sam, če so res tako „hude in bele“, — dolgočasil se menda potem ne boš!“ —

„Zaljublil, zaljublil!“ — hitel je lajtnant smeje, — moj Bog, kaj me ne poznaš!? — Kolikokrat sem se že vrnil s koncertov, promenad, gledališč, izletov v svoje samsko stanovanje zaljubljen preko ušes, s srcem vročim kot ulito železo ter tako polnim vzorov in svetlih mislij kot naše granate žebļev in konic, — rečem Ti, da sem bil v takih trenutkih zmožen celo napraviti na svojega najnovejšega angelja sonet, — pravcati sonet! — No, za par dni pa sem že vse zopet pometal v peč in srcé mi je bilo zopet zdravo in celo kot pre! — Hipoma se vnamem, a takisto ohladim, — kaj hočeš, sangvinik, človek trenutka.“

Prisiljeno se je zaamejal, lopil z dlanjo po šahovi deski, da so poskočile figurice in se zamešali črni „kmetje“ mej bele „skakače“ ter se je sparila bela „kraljica“ s črnim „lovcem“ ...

Omolknila sta, nemo zrla skozi okno ter pušila.

Tedaj pa sta prišle mimo Weigsteinova Irma, in Vida, z njima pa še tropa mladih gospic v ko-

ketnih kožuškah in astrahanskih čepicah, pomak-njenih na levo uho; preko rok, ki so se skrivale v mufih, visele so jim svitle drsalke. — Drobni korakov in s palico tipajoč capljaj je stari Weigstein za njimi s polhovko preko ušes, z lovsko taško za roke na trebuhu in s komašnami na nogah.

Glasno smeje in čebļaje je hitela ta družbica mimo kazine.

Samo trenotek se je ozrla Irma, kateri so mraza zardeli lici in nasek pod belim pajčolanom, v okno, kjer sta sedela častnika.

„Ali ga vidiš?“ — dejala je Lho Vidi ter brzela dalje.

„Kdo je to lepo deklet?“ — vprašal je v istem hipu lajtnant, — oči so mu strmele za veselo dekliško tropo.

„Ej, Koder, niti Weigsteinovih ne poznaš?“ — začudil se je nadporočnik. „Gospica Irma ... živahna kot veverica, — no, tudi lepa kot Sikstin-ska madona, — — — a še otroška, — Dunajska institutka, komaj pol leta doma!“

„Tako?“ — Krasesa otrok!“ — odgovoril je lajtnant Koder ter si zamišljeno vil cigareto.

„Ha, — poskusi, poskusi! — Ali hočeš, da te vpeljem v hišo? — S profesorjem Weigsteinom sva znana.“

Predno mu je Koder odgovoril, prisledlo je nekaj novodošlih častnikov, — pogovor se je zasukal na druge stvari. Koder je molčal. Menda ga ni zanimalo prazno govoričenje tovarišev, ki so znova reševali že stokrat podrobno premetli škandalček, v katerega je bila zapletena lepa soproga debelušastega domobranskega nadporočnika in neki splošno nepričljubljeni lajtnant herkulške postave domačega polka ...

Zmračilo se je v tem, — v kavarni so prižgali plinove svetilke. Gostje so začeli odhajati. Tudi Koder je že opasal sabljo hoteč domov, ko stopi k njemu postrežek, ki — izročivši mu drobno pisemce — brez besede brzo izgine.

Rožnat biljet z ravno tistimi drobnimi, pokončnimi črkicami in s tistim vijoličnim parfumom, kakor oni pred nekolikimi dnevi, mu je ležal v roki.

Na biljetu pa so stale besede:

V. c. g. lajtnant!

Oprostite, lepo prosim, da zadnjič nisem prišla tja, kamor sem Vas povabila! Oh, pridite še nocoj ob 1/2 7. uri zvečer pred Zoisovo hišo na Bregu, kjer Vas hrepeneče gotovo pričakuje, da se opraviči in o neki tajni, nujni zadevi spregovori z Vami

vdana X. Y.

(Dalje prih.)

rimo sedaj tem lože, ker smo ravno dobili podlago spravljivosti v lepih resolucijah shoda zaupnih mož, katere tudi nam niso nasprotne! — Ali kaj še! Kaj takega se v „Slovenici“ v resnici ne sme pisati, kajti po narodnjakih in Slovanih treba ma-
bati, naj se poteguje zanje kdor koli. Zato je za-
pisal omenjeni krščanski člankar nastopni nekrščan-
ski stavek (v „Slovenici“): „Sv. oče Leon XIII.
se v svojih okrožnicah osebno ozirajo na
Slovane in v tem oziru, če stvari pre-
sojamo trezno, vlada v Rimu preoptimi-
stično mnenje.“ — Čujte! Tedaj nezmisljivi sv.
oče v Rimu niti v samoverskih rečeh ne presoja
trezno, in le „Slovenec“ pisatelj ima pravo mnenje,
ne pa papež v svojih okrožnicah, ker se iste oso-
bito ozirajo na Slovence in jih ne grdi, kakor
„Slovenec“. Aline drži ta „Slovenčeva“ zelo „trezna“
obsodba sv. stolice po dogmah židovsko-libe-
ralne koalicije, kateri pritrjuje vsaki drugi dan
tudi „Slovenec“? In ta list se še drzne polemizo-
vati z gospodom Svetcem zaradi srednjeveških pa-
pežev, ko niti sedanjega ne spoštuje! O konfuznosti
v načelih! Muh. nič.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. decembra

Volilna reforma.

Odešek za premembo volilnega reda se snide
jutri na zadnjo sejo pred Božičem. Pričakuje se,
da dožene splošno razpravljanje in da voli kakor
se je predlagalo, pododsek, kateri se bo bavil z
vprašanjem in kateri ima nalogo izdelati načrt.
Dosedanje debate niso prinesle nikakega pojasnila,
narobe, obstoječe principijelno nasprotstvo se je po-
kazalo v celi svoji ostrosti. Zato pa so se koali-
ranci dogovorili, voliti pododsek, v katerem ne
bodo zastopane nekoalirane stranke. To izključen-
je vseh opozicijskih elementov iz pododseka je ne-
zaslišano nasilstvo, razžaljenje opozicije in parla-
mentarizma sploh. To sicer ni prvo nasilstvo, ka-
tero je zgrešila koalicija, a najbrutalnejše mej
vse. V nobenem parlamentu na svetu se kaj ta-
cega ne zgodi. V zmislu parlamentarizma mora
biti vsak odešek nekaka minijatura zbornice, pod-
odsek pa zopet minijatura odeška: zastopana
bi morale biti vse stranke. Frivolni ukrep, da se
iz pododseka za premembo volilnega reda izključi
opozicija popolnoma, je frivolnost, kakršne je spo-
sobna le taka kompanija, kakor je združena v ko-
aliciji. Ti ljudje se boje kritike in kontrole, ker ho-
čejo volilno reformo prikriti tako, da bo ugajala
njih specifično strankarskim in stanovskim intere-
som. Tu se nam kaže koalicija v celi svoji nagoti.
— Luogo di traffico bo torej pododsek a sešel se
bo šele meseca februarja, dasi je vlada obljubila,
da pride načrt volilni reformi še pred Božičem v
parlament. Za kulisami se vrše še vedno pogajanja.
V soboto je bil češki namestnik grof Thun na Du-
naji in se je dolgo posvetoval s Hohentwartom

Baron Hye,

član gospodarske zbornice in bivši pravosodni minister,
je v soboto popoldne umrl. Rodil se je 26. maja
1807. l., bil je profesor na Dunajskem vseučilišču
in l. 1848. zapovednik dijaške legije. Kmalu pa se
je bahval za to čast, postal generalni tajnik v
pravosodnem ministerstvu in kot tak predlagal, naj
se razpusti akademična legija. Uporniki so ga pri-
jeli in več dni imeli zaprtega ter ga tožili radi
„izdajstva ljudske suverenitete“. Sodišče ga je opro-
stilo. L. 1849. je postal Hye načelnik instituta za
državni zakonik in je sodeloval pri sestavi tiskov-
nega zakona z dne 13. marca 1848. l. in kazni-
skega zakona z l. 1852. L. 1867. je postal pravo-
sodni minister in vodja naučnega ministerstva, do
svoje smrti pa je bil član in referent državnega
sodišča.

Ogerska kriza.

Te dni je bil ogerski domobranski minister
Fejervary pri cesarju. Sodi se, da je prišel posre-
dovati za Wekerla, a opravil ni nič. Zatrjuje se, da
odstopi Wekerlovo ministerstvo, čim se odobri pro-
računski provizorij. Pričakuje se premembo sistema.
Krona ni samo z vlado nezadovoljna, ampak tudi z
vladajočo stranko. Leti pripovedujejo, da se bo po-
kusilo uveljaviti nov sistem, bolj konservativen in
nemadarskim narodom kolikor toliko priazen
sistem, da se bo torej zbornica razpustila. Čujejo
se pa še druge kombinacije. V koliko je katera
osnovana, tega ne ve nihče. Da pa se pripravlja
nekaj posebnega, o tem ni dvoma.

Vnanje države.

Papež in orientalske cerkve.

Raznim listom se poroča iz Rima dne 6. t. m.:
Danes je izšla napovedana „Constitutio orientalium
ecclesiarum“. Najprej omenja dokaze ljubezni, ka-
tere je katoliška cerkev naklonila orientalnim cer-
kvam, potem navaja kolegije, katere so papeži usta-
novili v orientu in katere misli papež Leon XIII.

podpirati in naglašati končno potrebo, ohraniti nauke
orientalnih cerkev nespremenjene, ker so vzlic
svoji različnosti sijajen dokaz jednote dogm kato-
liške cerkve. Konstitucija določa 13 točk, katerih
jedro je: vsak latinski misijonar, ki pregovori člana
kake orientalske cerkve da prestopi k latinskemu
ritusu, izgubi svoje mesto, seminarji v orientu bodo
vzgjajali bogoslovce po dotičnem ritusu, brez pa-
peževga dovoljenja ne sme noben latinski red usta-
noviti novega seminarja. Grško-malahitskega patri-
jarha jurisdikcija se razširi na vse vernike njego-
vega ritusa v celem turškem cesarstvu.

Škandal v italijanski zbornici.

V italijanskem parlamentu so bili hrupni pri-
zori. Colajanni je interpeliral vlado, kako more do-
pustiti, da hrani Giolitti važne, banko romano za-
devajoče papirje. Ta interpelacija je prouzročila,
da so jeli socialisti razgrajati in Crispija ter druge
odlične osebe insultirati. Čuje se, da nameravajo to
počepanje nadaljevati, dokler ne izda Giolitti svojih
tajnostij.

Ferdinand de Lesseps.

V soboto je umrl mož, ki si je za ves svet
pridobil velikansko zaslugo, čegar zadnji dnevi pa
so bili polni žalosti in tuge — Ferdinand Lesseps,
zgraditelj Sueškega kanala. Rodil se je Lesseps dne
19. novembra 1805 v Versaillesu. Postal je diplo-
mat, a ker kot poslanik v Rimu l. 1849. ni imel
sreče je opustil diplomacijo in postal inženjer in
sprožil idejo zgraditi Sueški kanal. Premagati mu je
bilo nezaslišane ovire, a odločni mož se ni nobene
ustrahil in po dolgoletnih prizadevanjih srečno do-
gnal začeto delo, zvršil Sueški kanal. Velikanska
gospodarska važnost tega dela je splošno znana in
ni se čuditi, da je Lesseps postal slaven po vsem
širokem svetu. Iz te slave pa se je rodilo tisto
slepo zaupanje finančnih krogov, ki je Franciji pro-
uzročilo panamski škandal. Lesseps je hotel sko-
pati kanal skozi panamsko ozino. V to svrhu se
je potrošilo 1200 milijonov frankov, a vse delo,
vsa uprava je bila v rokah sleparjev, delo se ni
doglalo, denar se je potrosil in tako je nastala
znana škandalozna aféra. Sodišče je tudi starega
Lessepsa obsodilo, a višja instanca ga je oprostila.
Lesseps še za obsodbo ni izvedel. Po prvem zasli-
šanji je obolel in ležal bolan na svojem gradu,
dokler ga ni dotekla smrt.

Dopisi.

Iz ormoškega okraja, 5. decembra.

[Izv. dop.] Znameniti dan 29. novembra t. l., ko so
se zbrali odlični slovenski sinovi v beli Ljubljani k
zaupnemu sbodu, da nam zaznamovajo pot, po ka-
teri naj bi skupno hodili in vzajemno branili svoje
pravo, imel je tudi naš stari okrajni zastop svoj
občni zbor, katerega so se udeležili skoraj vsi na-
rodni zastopniki. Zborovanje bilo je nekako mlačno,
kar ni čuda, ker skoraj bo leto od volitve novega
odbora, a še danes ni vodstvo potrjeno. Odbora čaka
mnogo dela v okraju, a kaj naj stari zastop, kate-
remu je že pred letom postavna doba delovanja
pretekla, ukrene? Tudi volilce v okraju to močno
žali in povprašujejo, zakaj da merodajna gospoda
odbora v potrjenje ali odklonitev ne predloži, mari
za to, ker je v pragermanskem mestu Ormožu voljen
slovenski okrajni zastop? Govorilo se je, da načelnik
ne bode potrjen, dok ni aféra Rauschl doglana.
Pravda je skoraj že tako končana, da Rauschl že
brez strahu sanja o I. nemški šoli mesta Ormoža,
kjer „deutscher Fleiss“ pobira slovenske groše,
„deutsche Sitte“ odstranja slovenske trobojnice in
„deutsche Bildung“ zabavlja našim napravam. Tako je v
našem nemškem Ormožu. Kako pa v okolici? Tukaj se
nam ni z nasprotniki boriti; trudimo se, da izrabimo
materij zemlji obilo ploda kakor to leto, ko je pri-
raslo obilo belega zrnja, turščice malo; jesensko
deževje pa je precej škodovalo zorečemu grozdju,
nabrato se je menj in tudi tako dobro ne, kakor
je kazalo suho poletje. Ako bi jesen ugodna bila,
dobili bi izvrstno kapljico. Cena novemu vinu je
različna, prodaja se od 20--30 kr. liter in skoraj
bo vse razprodano. Za domače potrebe ostal bo nam
jabelčjak, katerega smo precej dobili, ker se je
sadije slabo plačevalo. Tako bomo zopet del stroškov
za stavbe novih šol plačati zamogli. V našem okraju
so sedaj povsod nova šolska poslopja razun v Ormoži,
a tudi ta dobi novo šolo. Da se pa bode razlikoval
od drugih šol v okraju, dobi baje nemško šolo,
v kateri se bo (čujte — ako verjamete!) slovensko
in nemško učilo, — tako je govorila in prigovarjala
gospoda starišem, naj bi podpisali izjavo, da bočejo
svoje otroke v to šolo pošiljati. Bržkone bo ta nem-
ška šola tako uspevala, kot ona v Ljutomeru, iz
katere je letos prestopilo precejšnje število učencev
nazaj v slovensko ljudsko šolo, več Nemcev pa svojih
otrok še ne pošilja v težko priborjeno nemško šolo,
nego učitelja plačuje, da dco doma uči.

Domače stvari.

— (Odvetniški izpit) je dne 7. t. m. do-
končal v Gradci z izvrstnim uspehom gosp. dr. Fran
Rosina, bivši koncipijent v Novem mestu in v Celji.
Že doslej zaslužnemu rodoljubi kličemo: Na mno-
gaja ljeta!

— (Spomenika našima rojakoma,) po-
kojnima učenjakoma dru. Fr. vit. Miklosichu in
dru. J. Stefanu se postavita v vseučiliški pa-
lači Dunajski.

— (Repertoar slovenskega gleda-
lišča.) Glede na gostovanje gđne. Šramove,
igralke narodnega gledališča v Zagrebu, so se me-
rali že naznanjeni dnevi slovenskih predstav neko-
liko predrugačiti. Slovenske gledališke predstave
bodo v tem mesecu nastopne dni: V četrtek
13. (drama), v petek 15. (opera), v torek 18.
(opera), v petek 21. in soboto 22. gđna. Šra-
mova iz Zagreba kot gost, v nedeljo 23. (drama),
v sredo 26. (av. Stefana praznik) (opera), v četr-
tek 27. (opera).

— (Slovensko gledališče.) V petek se
je pela v drugič v letošnji seziji „Prodana nevesta“.
Od vseh dobrih predstav te opere je bila ta najboljša
in najpopolnša, posebno velja to za orkester in
soliste. Vsi pevci so bili dobro pri glasu in pri
dobri volji, in vsi brez izjeme so peli pravilno, tako
da je sekstet to pot nenavadno uspel. Živah-
nost in veselost na odru poprijela se je tudi poslu-
šalcev in gledalcev, in že davno nismo slišali tako
jednoglanskega in dobro umeščenega ploskanja kakor
v petek večer. Zlasti gospoda Vašička je občin-
stvo častilo, kakor bi bil njegov god. — Sinoči
je po svoji bolezni letos prvič nastopila gospa
Danilova kot „Čarovnica pri jezeru“. Nje polni
organ, bistri igralski razum in sosebnost nje izvrstni
spomin bodo zdatna podpora repertoaru. Nastopni
ulogi se je pač nekoliko poznala naglica, v kateri
je bila priučena. Ulogo Jelice ž nje neskončnimi
monologi in pripovedimi je treba dobro prebaviti,
da pride nasprotje mej samozatajevanjem in mej
izbruhi nje divjega srca do tolike veljave, kakor je
talenta gospe Danilove vredna. Sploh pa se dá
„čarovnica“ igrati samo virtuosno in ne umetniško,
ker ni prav resnična. Občni utis nastopa gospe Da-
nilove, tako deklamatorični kakor igralski, je bil
jako ugoden in je našel mnogo glasnega priznanja.
— Igra sama na sebi je znana in nam ni treba o
nje čudnih, silovitih zgodbah in nemogočih značajih
dalje razpravljati. Od moških igralcev je vse hvale
vreden g. Verovšek kot bahasti, trdi „mlinar“,
ki ima mej vsemi nastopajočimi osebami še največ
zdrave pameti in se šele prav na konci zmeša, ko
pride do popolnem neutemeljenega spoznanja, da ga
Bog po pravičnem kaznuje. Glede dveh drugih večjih
moških ulog omenjamo, da je meja mej groznim
in smešnim časi zelo ozka, in ker je nedeljsko
občinstvo že tako, da se rajše smeje nego drhti,
treba je igralcu veliko previdnosti, da pomore pi-
satelju mimo tacihi čerij. Manjše uloge so bile v
spretnih rokah gospic G. in M. Nigrinove,
Slavčeve, gg. Černika, Perdana i. dr. Re-
žijo je prvič in spretno vodil g. Anič. Scenerija
je bila slikovita, ljudski prizori živahni. Opaziti
pa moramo, da „Čarovnica“ igra okoli leta 1700
in da sta bila tedaj posebno kostuma starega
vojaka in lovca precej anahronistična. Kot kuri-
jozitet navajamo, da cel večer niti edenkrat nismo
slišali naglasiti „jezero“, nego vselej „ježero“. Tudi
sicer bi malo manj prisiljeno in bolj domače na-
glašanje za Bohinj lokalizovanemu igrokazu ne
škodilo. — (Pevsko društvo „Ljubljana“) skle-
nilo je v včerajšnji seji, da priredi letošnji pred-
pust veliko sijajno maskarado dne 17. februarja v
prostorih starega strelišča. Ker bode letošnja ma-
skarada prva, skrbel bode pomnoženi odbor, da bode
maskarada jedna najsiyajnejših veselic letošnjega
predpusta. Ob enem sklenil je odbor, da priredi
2 ali 3. marca v redutni dvorani v čast velezasluž-
nemu skladatelju gospodu Antonu Nedvedu velik
koncert. Pele se bode izključljivo samo Nedvedove
skladbe ter bodo sodelovale najboljše domače pev-
ske moči. Rediteljstvo koncerta je prevzel neu-
morno delujoči pevaški mojster gospod Schulz.
Ob enem naznanjamo, da pevsko društvo „Ljub-
ljana“ priredi v 29. dan decembra pevski večer v
čast vsem podpornim članom.

— (Latermannov drevored.) Takozvani
Latermannov drevored v Ljubljani počel je zadnja

leta vidno pešati in posebno, odkar ga je veliki vihar meseca avgusta 1890. leta tako silno poškodoval, da so se premnogim drevesom morali polomljeni vrhovi odžagati, jela so se posamezna drevesa sušiti. Vsled tega morala se je mestna občina odločiti, da se vsaj oni del Latermannovega drevoreda, ki vodi od gledališča do prelozene Tržaške ceste, odstrani. Že nekaj dni podirajo mestni delavci kostanje v omenjenem delu drevoreda. Gledališčno poslopje bode sicer vsled tega nekoliko pridobilo, vendar pa bodo Ljubljanci ta, četudi majhen del priljubljenega drevoreda, težko pogrešali. Tudi oni del Latermannovega drevoreda, ki vodi od prehoda čez tir južne železnice do nove Benediktove vile, je občinstvu vsled tam projektovanih novih zgradb že zaprt in bode gotovo tudi v kratkem moral pasti. Vsa obilna tamošnja pasaža omejena je sedaj na novo Tržaško cesto in bilo bi vsled tega želeti, da se že precej stari sklep mestnega sveta, po katerem naj bi se ob tej cesti nasadil drevored, čim preje uresniči.

— (Cvetke v snegu.) Iz Borovnice nam je poslala ljubezniva dama v soboto utrpane cvetoče trobentice. Utrgala jih je na Brezovici, kjer so cvetele, dasi je vse one dni pošteno medlo.

— (Dolenjsko pevsko društvo) je dne 1. t. m. priredilo v prostorih Narodnega doma Prešernov večer s petjem in plesom. Udeležba z narodne strani, posebno pa s strani Novomeškega meščanstva je bila zelo pičila. Žalostna je prikaznoda zanimanje za narodna društva od dne do dne pojema.

— (Tatovi.) S spodnjega Krasa se nam piše dne 8. t. m.: O tatvinah slišalo se je že več časa, ali zdaj je dosegla drznost vrhunec. Ne le, da udirajo tatovi v hiše, tudi ljudi se lotijo po potih. Sodi se, da je druha organizovana — mli se, da so Italijani. Postavljajo se nočne straže (condr), a vse nič ne pomaga. Bolj prizadete občine napravile so gonjo na tatove. Tako n. pr. je Velikodolska občina priredila tako gonjo v ponedeljek pod nadzorstvom orožnika, a brezuspešno.

— (Roparski napad na pošto.) Piše se nam iz Godoviča: Z ozirom na poročila o „roparskem napadu na pošto“ pošljem Vam naslednje pojasnilo: Od pamtiveka se na cesti iz Idrije v Godovič ni prigodila nikaka neprimika, zato nas je vest, da je bila pošta napadena, tem bolj vznemirila. Precej smo mislili, da morda na vsem ni rič istine, in res se je uradno dokazalo, da si je postiljon vso stvar le izmislil. On je na pošti zaspal, ker je bil nekoliko vinjen, Idrijski lovci so šli z lova in so puške izstrelili, postiljon se v tem zbudi; ker je slišal pok, a ni vedel, kaj je, se je prestrašil in po konjih udaril. Bilo ga je sram priznati resnico, in jel je pripovedovati, da je nekdo prišel k njemu in ga izpraševal, ali je kdo v poštnem vozu itd., a vse si je le izmislil, kakor je sedaj sam obstal. Na celi stvari torej ni nič in želeli bi bilo, da se to popravi že z ozirom na dobri glas našega kraja.

— (Za gimnazijo v Celju.) Občinski odbor občine Ljubno v Savinski dolini je v svoji izvanredni seji dne 2. t. m. soglasno sklenil, vložiti na državni zbor peticijo, da se naj slovensko-nemška gimnazija za Spodnjo Štajersko ne ustanovi nikjer drugje, nego v zmišlu vladnega predloga — v Celji, kot za to jedino pripravnem mestu.

— (Nemščina na Slatini.) „Slov. Gospodarju“ se piše s Slatine: Nedavno nam je došel od okrajnega šolskega sveta odlok, „vsled katerega se mora na bodoči, po spolu ločeni deški in dekliški šoli pri Sv. Križu poleg Slatine v sedanjih rabi učnega jezika ta modifikacija uvesti, da se bodo v bodoče vsi otroci nemške narodnosti le v nemškem jeziku poučevali.“ Po izveštvju šol vodstva je na tukajšnji šoli povprečno 606 šol obiskovati dolžnih otrok in glasom akta o ljudskem štetju l. 1890, je mej temi le 37 otrok z nemškim občevalnim jezikom. Po razsodilu okrajnega šolskega sveta naj ima 6% nemških otrok jednake pravice, kakor 94% slovenskih otrok. Kajti pri celodnevem šolskem poduku odločenih je za pouk 25 ur na teden. Dve uri sta odmenjeni za veronauk, tri oziroma štiri za poučevanje nemškega jezika, ostane toraj še 20 ur za druge predmete. Ako se polovica teh ur porabi za otroke nemškega jezika, ostane slovenskim otrokom komaj 10 ur na teden. Da bi pa naši otroci pri teh razmerah dosegli do 14. leta šolski smoter, morali bi že priti na svet vsaj tako pametni, kakor sta gg. Löschnigg in Stoinschegg.

Okrajni šolski svet se ni oziral na to, da smo tukaj v ogromni večini Slovenci doma, in da imamo vsled državnih temeljnih postav na domačih tleh ravno tiste pravice glede na učni jezik, kakor Nemci po nemških deželah. Torej se sme nihče na tej šoli na škodo naše dece poučevati v tujem jeziku. Hoče pa okrajni šolski svet nemškim otrokom preskrbeti nemški pouk, naj jim zida lastno šolo, ako ima postavno število otrok. Vsled odloka deželnega šol. sveta z dne 31. avg. 1889 štev. 5380 se je ukrenilo, da se imajo otroci Svetokriške šole na teden po 3, oziroma 4 ure vaditi v nemškem jeziku, sicer pa je učni jezik po vsem slovenski. Ker se ni nihče pravodobno oglasil zoper ta ukaz, postal je pravokrepen in ga sme spremeniti le kak višji urad n. pr. ministerstvo. Čudno torej, da si tako pravico prisvoja okrajni šolski svet, da višjeuradne odloke kar meče — v koš! Še bolj čudno pa, da je predsednik okrajnega šolskega sveta dal glasovati za ta nepostavni predlog in ga odobril s tem, da ga je razglasil krajnemu šolskemu svetu in vsem občinam Svetokriškim.

— (Bogat ribji lov.) V velikem ribnjaku grofa Herbersteina pri Ptuj, ki obsega 28 oraj, so te dni naložili nad 10.000 kilogramov krapov. Na lovljene ribe je odpeljal takoj posebni vlak proti Gradcu. Ribe so bile prav izborne in so tehtale po 2 do 2½ kilogramov. Pred poldrugim letom so jih spustili v bajer in jih od takrat vedno krmili.

— (Akad. podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) občni zbor, ki se je vršil 9. t. m., je volila sledeče odbornike: predsednik: Karl Veratovšek, stud. phil.; podpredsednik: Ferdo Kunej, stud. med.; tajnik: Josip Zidolšek, stud. jur.; blagajnik: Josip Povalej, stud. jur.; odb. namestnik: Tone Gregorec, stud. med.

— (Zaupnica Tržaškemu škofu) Kakor poroča „Edinost“ je mestna duhovščina Tržaška doposlala preč. g. škofu Tržaškemu zaupnico, v koji obžaluje in obsoja, da se mestni svet meša v čisto cerkvene stvari ter smeši škofovo visoko cerkveno dostojanstvo pred ljudstvom. To zaupnico podpisali so vsi mestni duhovniki.

— (Dr. Ante Duk č.) deželni poslanec isterski, odvetnik in do nedavno župan v Pazinu, je zaradi bolehnosti v minulem mesecu moral odložiti županstvo in se je preselil v Volosko, kjer je še vedno oporno bolan. Občinski zastop Pazinski izrekel je v javni seji g. dr. Duk č. najsrčnejšo zahvalo za njegovo p. žrtvovanje in neumorno delovanje v tej občini. Bog daj, da se vrlemu rodoljubu skoro vrle zdravje ter da ga Bog ohrani še mnoga leta svojemu narodu!

— (Javna dražba usnja itd. v Trstu.) katero je priredila uprava javnih skladišč, ni imela boljše sreče nego dražba via. Ponesrečila je popolnoma. Strokovnjaki trdijo, da je temu neuspehu kriva pogrešena organizacija dražbe. Treba bode stvar temeljito predrugačiti, ako se hoče, da bodo te dražbe dosegale svoj namen. Prihodnja taka javna dražba je napovedana za dan 9. januarja 1895. l.

— (Odlikovanje.) Nj. ces. Vis. maršal nadvojvoda Albrecht je blagovolil vzprejeti kajigo „Der Thierschutz bei den Südelaven“, katero je napisal dr. Dragotin Čeh, konsul i. s. v Zagrebu, ter je pristopil Zagrebškemu društvu za varstvo živalij kot ustanovni član.

— (Gosp. Dragotin Freudenreich) bivši član in režiser slovenskega gledališča v Ljubljani, je zopet angažovan pri narodnem gledališču v Zagrebu in nastopi prvičkrat v igri „Kralj Lear“ v ulogi „morca“.

— (Koncert) priredi kapelnik Viljem Gustav Brož, učitelj petja in glasbe na kr. veliki hrvatski gimnaziji na Raki, v soboto dne 15. t. m. v prostorih „Kontinentala“ na Sušaku in sicer na svojo korist. Pri koncertu sodeluje dijaški tamburaški zbor in popolni moški zbor pevskega društva na Sušaku. Program je jako mnogovrsten. Začetek ob 8 uri zvečer. Vstopnina za osebo 50 kr., za obitelj 1 gld. Dijaki plačajo polovico. Preplačila se bodo hvaležno vzprejemala.

— (Razpisane službe.) Na jednorazrednici v Čašnovcu mesto učitelja in voditelja s plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 5. januarja 1895. okr. šolskemu svetu v Črnomlju. — Mesto uradnega sluga pri sv. Hemi na Koroškem, oziroma pri kakem drugem sodišči. Prošnje do dne 4. januarja 1895. pri predsedstvu dež. sodišča v Celovcu.

Razne vesti.

* (Zgoraj železniški vlak.) Na ruski železniški progi je skočil pri postaji Morlansk tovarni vlak iz tira in padel čez precej visoki nasip. V vlak je bilo 23 vagonov petrolja, špirta in vžgalic. Valed padca nastal je mej podrtinami ogenj. Zgoraj je 8 oseb izmej spremetva vlaka in se je samo strojevodja rešil.

* (Produkcija tobaka na otoku Kuba.) Število smotk, ki so se lansko leto izdelale na Kubanskem otoku, znaša 300 milijonov komadov. Na otoku se jih je pokadilo 40 milijonov, 118 milijonov se jih je izvozilo v Združene države, 142 milijonov pa v druge države. Pridelani tabak imel je vrednost nad 80 milijonov goldinarjev.

* (Umetniška občutljivost.) V Italiji znani in priljubljeni bas-buffo Antonio Bartoli je pel te dni v Alessandriji v operi „Seviljski brivec“. Valed neke intrige žvižgali so mu nekateri izmej občinstva. To si je pevec vzel tako k srcu, da se je doma otroval s morfijem. Nesrečnika niso mogli več rešiti.

Književnost.

— Slovanska knjižnica. Snopič 31. pri naša začetek mičnih „Slik iz Prage“, češki spisal E. Herold, poslovenil Faganelj.

— „Vienac“ ima v št. 49. naslednjo vsebino: Osman beg Štafić: Na krilima mašte; — Kristijana Solvejgs: Crveno ruho; — Paul Bourget: Steeple-chase; — Vl. Dukat: Byronov M nfred u hrvatskom prijevodu; — Pabirci po kajkavskoj literaturi; — Mirko Breyer: Nepoznatoto djelo Tome Baseljića, Dubrovčanina; — Listak. — Ilustracija: Na polasku u boj, slikao Petar Stachiewicz.

Brzjavke.

Dunaj 10. decembra. V današnji seji poslanske zbornice so poslanci grof Alfred Coronini in tovariši interpelirali pravosodnega ministra glede sestavljanja porote v Gorici. V interpelaciji se naglašja, da se godi slovenskemu prebivalstvu gorškemu velika krivica, da Slovenci ne morejo postati porotniki, ker ne znajo italijanskega jezika, in se pozivlje pravosodni minister, da stvar v zmislu pravičnosti uredi.

Dunaj 10. decembra. Ministri Falkenhayn, Plener in Wurmbrand so danes vzprejeli deputacijo 70 članov, katero so odposlale kmetijske družbe, deželni kulturni sveti in mlinarske zaveze. Deputacija je vladi izročila spomenico, v kateri prosi pomoči zoper ogersko konkurenco, katera škoduje avstrijskemu kmetijstvu in mlinarstvu v največji meri.

Dunaj 10. decembra. Včeraj so socialisti priredili 25 shodov, na katerih so se vzprejele resolucije za splošno volilno pravico.

Budimpešta 10. decembra. Ministerski predsednik Wekerle je ob hrupnem odobravanju liberalne stranke naznanil zbornici, da je cesar potrdil cerkvenopolitične predloge.

Rim 10. decembra. Zbornica je volila v finančni odsek 19 vladnih in 17 opozicijskih poslancev, kar se zmatra za nezaupnico vladi.

Narodno-gospodarske stvari.

— Pri nas pa drugod. Kakor se spominjajo naši čitatelji, smo meseca maja, govoreč o razmerah pri kranjski hranilnici, priporočali, naj se obrestna mera zniža od 4% na 3½%. Takrat smo dokazovali, da je to jedina po sedanjih razmerah pravična obrestna mera in da bi bilo tako znižanje ne samo za manjše hranilnice v deželi, ampak tudi za vse prebivalstvo, zlasti pa za kredita potrebnega kmeta največje koristi. Gospodje pri kranjski hranilnici se za naš nasvet niso zmenili. Zdaj pa čitamo v listih, da je hranilnica v Inomostu sklenila, da s 1. aprilom zniža dosedanje obrestno mero po 4% na 3½%, ne na 3¼ odstopkov, nego na 3½% torej tako, kakor smo mi kranjski hranilnici priporočali. Vsled tega bo hranilnica v Inomostu zamogla tudi tabularnim dolžnikom znižati obrestno mero. Tako se dela drugod, kjer vodijo velike hranilnice ljudje, ki imajo kaj razuma za finančna in gospodarska vprašanja in kaj srca za siromašnega kmeta.

— Ces. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic javlja, da se je glasom razglasila v „Wiener Zeitung“ razpisalo izvrševanje podstavnih del, del vihu zemlje in v vsaki na progi Neder Lud wiese Barzdorf (Hineradorf) in da se vzprejemajo ponudbe najdalje do dne 20. decembra t. l. pri imenovanem glavnem ravnateljstvu, kjer so na vpogled pogoj in drugi pomočki; na vpogled so takisto pri c. kr. železničnem stavbenem sodstvu v Freiwaldauu.

Poslano.
Neustein-ove posladkorjene Elizabetne
kri čisteče pile, (1227-7)

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztaplajoče sredstvo. — 1 škatljica 15 pil velja 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — **Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovalno varstveno znamko „Sv. Leopold“ in našo firmo: lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri g. lekarni G. Piccoli-ji.**

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

9. decembra.

Pri **Stonu**: Jean, Felix, Hanser, Gell z Dunaja. — Aney iz Trsta. — Mikuš iz Gorice. — Dr. Klimer iz Bleda. Dr. Bergmann iz Slov. Bistrice. — Praschniker iz Kamnika. — Homan iz Radovljice. — Hofmann iz Gradca. — Majdič iz Kranja.

Pri **Maité**: Doderer, Peutlar, Bümel, Mandl, Raab z Dunaja. — Abeles iz Trsta. — Brane iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

5. decembra: Ana Bezljaj, delavka, 46 let, Kravja dolina št. 11.

6. decembra: Štefanija Kalar, delavčeva hči, 8 mesecev, sv. Petra cesta št. 56.

7. decembra: Jožef Spišič, kočijaž, 24 let, Kravja dolina št. 11. — Marja Obreza, zasebnica, 50 let, sv. Jakoba trg št. 11.

V deželni bolnici:

6. decembra: Valentin Treven, kajzar, 43 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
7. dec.	7. zjutraj	736.3 mm.	0.6° C	sl. zah.	obl.	8.80 mm.
	2. popol.	34.6 mm.	0.8° C	sl. zah.	obl.	dežja in
	9. zvečer	33.4 mm.	0.6° C	sl. zah.	dež.	snega.
8. dec.	7. zjutraj	732.4 mm.	0.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	731.7 mm.	3.8° C	brev.	obl.	
	9. zvečer	732.4 mm.	1.6° C	sl. zah.	obl.	
9. dec.	7. zjutraj	733.1 mm.	0.6° C	brev.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	734.2 mm.	3.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.5 mm.	-0.8° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 1.0°, 2.0° in 1.1°, za 1.0°, 2.3° in 1.5° nad normalno.

Dunajska borza

dné 10. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100
Avstrijska zlata renta	124 40
Avstrijska krona renta 4%	99 90
Ogerska zlata renta 4%	123 75
Ogerska krona renta 4%	98 05
Avstro-ogerske bančne delnice	1044
Kreditne delnice	394 70
London vista	124 45
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 97 1/2
20 mark	12 20
20 frankov	9 89
Italijanski bankovci	46 45
C. kr. cekini	5 87

Dné 7. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 75
Dunaj reg. srečke 5% po 100 gld.	132 75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 75
Kreditne srečke po 100 gld.	198
Ljubljanske srečke	25 75
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	180
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	425
Papirnat rubelj	1 34 1/2

Tužnega srca javljamo žalostno vest, da je naša ljubljena mati, oziroma babica

Neža Klavs poroj. Jeraj

dné 6. t. m. po dolgi in mučni bolezni, prejemši sv. zakramenta za umirajočo, v 73. letu svoje dobe v Gospodu zaspala.

Pogreb je bil dné 8. t. m. ob 8. uri dopoldne pri župni cerkvi v Ribnici.

Pokojnica se priporoča v blag spomin!

V Ribnici, dné 9. decembra 1894. (1386)

Marija omožena Kocuvan, hči.

Marija Kocuvan, Marija Kocuvan, zet. unukinja.

Namesto vsakega posebnega naznanila.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Brinjeva zrna

prve vrste po 6 gld. 75 kr. za 100 kg poštine prosto na postajah Lupoglav ali pa Matulje-Opatja brez vreč. Na zahtevanje pošiljava uzorce poštine prosto.

Mandić & Maisner

pošta Bogluno, Istra. (1369-3)

Darila

jako prikladna za katerokoli si boji priliko!
Popolna granatna ali ametistna garnitura

obstoječa iz (1303-9)

1 prekrasne broše,
1 moderne naročnice,
1 par lepih uhanov s pristnimi srebrnimi kaveljčki, vse v elegantnem kartonu, najfinije in najsolidnejše izdelano, ne da bi se dalo razločevati od pristne garniture, pošilja poštne prosto na vse kraje monarhije proti temu, da se vpošlje znesek 2 gld. ali pa proti povzetju

Leon Flaum

razpošiljalnica draguljev Gablonz n. N. (Češko).

Preprodajalcem popust!

1000 pismentih znamk, kakih 160 vrst, 45 kr., 100 raznih prekomorskih 1 gld. 70 kr., 120 boljših evropskih 1 gld. 70 kr. pri G. Zechmeyer, Norimberg. Nakup. Zamena. (927)

Ženitna ponudba.

Pekovski mojster, 28 let star, prijetne vnanosti, imajoč 2000 gld. premoženja, v lepem kraju na Stajerskem, išče tem potom družice zavojo prevzetja večje pekarije — katera naj bi imela 1000 do 2000 gld. bodisi da je dekle ali pa mlada vdova do 26 let stara.

Resne ponudbe s fotografijo naj se pošljejo pod znamko „zvest do groba“ rekomandirano upravnistvu, Sloven-skega Naroda*. (1336-4)

Rusko mazilo proti protinu

je najboljšo sredstvo proti protinu, revmatizmu itd. Lonček stane 1 gld. — Glavno skladišče: S. Rucker, lekarnar v Lvovu (Galicijska).

Spoštovani gospod! Izrekam Vam svojo najtoplejšo zahvalo za Vaše mazilo proti protinu, katero kaj izborna učinkuje. Pošljite mi še 2 lončka, da bom imel to izborno sredstvo vedno pri roki. (1150-9)

Plasy, dné 20. julija 1894. Jos. Knott.

Zahvala.

Ker nam ni mogoče, za mnoge dokaze sočutja, došle nam povodom nenadomestljive izgube našega nepozabnega sina, očeta, oziroma tasta, gospoda

Antona Dekleve

zahvaljevati se vsakemu posebej, smatramo za svojo dolžnost, izreči tem potom za mnoge dokaze najprisrčnejšega sožalja, zlasti za izredno mnogobrojno in častno spremstvo do poslednjega počivališča svojo najiskrenejšo in najprisrčnejšo zahvalo prečastiti duhovščini, vsem slavnim društvom in korporacijam, kakor tudi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem.

(1384)

Žalujoči ostali.

Lekarna, k
zlatemu držav-
nemu jabolku“.

J. PSERHOFER JA

Dunaj, I.,
Singerstrasse
15.

kri čistilne kroglice, preje univerzalne kroglice

imenovane, zaslužijo to slednje ime po vsi pravici, ker so te kroglice v mnogih boleznih izkazovale svoje zares izborno učinkovanje. — Te kroglice se splošno rabijo že mnogo desetletij in je bržkone le malo obitelji, kjer bi ne imeli male zaloge tega izbornega domačega sredstva. — Mnogi zdravni ki priporočevali so in priporočujejo te kroglice kot domače sredstvo, zlasti proti vsem boleznim, ki nastanejo vsled slabe prebave in vsled zaprtja.

Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr. Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko jeden zvitok se ne more pošiljati.)

Prosi se, izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rdečimi črkami.

Bernhardinski likêr iz planinskih zelišč W. O. Bernharda v Bregencu (Tirolsko) pomaga vselej, če želodec ni v redu. 1/2 steklenica 2 gld. 60 kr., 1/4 steklenice 1 gld. 40 kr., 1/8 steklenice 70 kr.

Balzam zoper ozeblino J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s poštine prosto pošiljatev 65 kr.

Sok od ozkega trpotca (Spitzwegerichsaft), 1 steklenica 50 kr.

Američansko mazilo zoper protin, 1 lonček 1 gld. 20 kr.

Balzam zoper golšo, 1 stekl. 40 kr., s pošt. prosto pošiljatev 65 kr.

Angleški balzam, 1 steklenica 50 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbe vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje. — Pošiljatev po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska. — Če se preje vpošlje denar (najboljše s poštno nakaznico), potem je poština mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju. (131-5)

Prašek zoper pótne noge, cena škatljice 50 kr., s poštine prosto pošiljatev 75 kr.

Življenjska esenca (Praške kapljice), 1 steklenica 22 kr.

Fijakerski prašek za prsi, 1 škatlja 35 kr., s poštine prosto pošiljatev 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za rast lasij, 1 pušica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s poštine prosto pošiljatev 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrich-a, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavoje 1 gld.

Proda se takoj:
 hiša
 v večjem trgu na Dolenjskem, na dobrem prostoru, ter pri-
 pravna za (1362-1)
gostilno in mesarijo
 kakor tudi za prodajalnico pod ugodnimi pogoji.
 Ponudbe naj se blagovolijo poslati upravištvu „Slo-
 venskega Naroda“.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

**Medicinalno
olje iz kitovih jeter.**
 (Ribje olje.)

 DORSCH

Priznana najbolje učinkujoče in pristne
 vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z na-
 vodilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica
 1 gld.; 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12
 velikih steklenic 10 gld. (1:29-7)

Dobiva se pri
Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
 lekarnarju v Ljubljani.
 Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, VIII.
Lekarna Trnkóczy, Dunaj, III.
Lekarna Trnkóczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda
 veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so
 srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
 ljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
 lovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Auesee, Ischl, Gmun-
 den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice,
 Pizenj, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago,
 Lipsko, Dunaj via Amstetten.
 Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
 Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
 lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj
 via Amstetten.
 Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
 Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
 Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
 Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec,
 Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Ino-
 most, Bregunz, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl,
 Budejovice, Pizenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
 Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
 Ob 7. uri 20 min. svečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
 sje, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
 Pizna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-
 seaa, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka,
 Franzensfeste Trbiša.
 Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
 Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
 Lipsje, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
 varov, Pizna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve,
 Caribla, Bregunze, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega,
 Celovca, Linca, Pontabla, Trbiša.
 Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
 Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala
 Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
 Ob 9. uri 25 min. svečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga Mesta.
 Ob 9. uri 21 min. svečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz
 Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
 „ 3. „ 05 „ popoldne „ „
 „ 6. „ 50 „ svečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
 „ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
 „ 6. „ 30 „ svečer „ „

(4-279)

Diskretno! Poziv! Reelno!

Listnica zadošča, da si vsled mojega posredovanja
 omislite
najlepšo zlato ali srebrno uro z verižico,
kakor tudi vsakovrstne dragulje.

Plačilni pogoji so nad vse ugodni. Bogata kolekcija
 vzorcev na razpolago samo proti naročilu in se kar naj-
 hitreje mogoče pošilja z Dunaja. Pisma blagovolé naj se
 poslati, eventuelno sem na razpolago onim, ki želé z menoj
 govoriti, od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do
 6. ure zvečer (1880-2)

v hotelu „Pri Slonu“
 sobe št. 24.
 Z velespoštovanjem zastopnik juvelirja **D. Hermana**
Kohl-a, Dunaj, II., Praterstrasse 49.

Karol Recknagel
 v Ljubljani, Glavni trg št. 24
 priporoča

najnovejše
 po najnižjih cenah

v pozamentarijah, plišu, baržunu,
 trakovih, čipkah, kakor tudi v
 vseh potrebščinah za krojače in
 III. modistinje. (1295-7)

Na zahtevanje tudi vnanjim naročiteljem vzorce
 z obratno pošto in poštne prosto.

VIZITNICE
 priporoča po nizki ceni
 „Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Štev. 35.712 (1337-3)

Ustanova.

Katarine Warnusove ustanovo za vzgojo deklic v znesku
126 gld. na leto, podeliti je za določeno leto, t. j. za 1895., 1896. in
 1897. leto dvema deklicama, ki sta ustanovnici v sorodu, ali pa, ko bi takih
 ne bilo, dvema hčerama Ljubljanskih meščanov.

Prošnje, opremljene s potrebnimi dokazili, vložiti je pri podpisnem
 magistratu do

15. decembra letos.
 Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
 dne 21. novembra 1894.

Za božične praznike

treba je poleg prasca tudi dobre kapljice dalmatince, ki ga je možno dobiti
 pri trdkih

bratje Markovina, Reka
 pod sledečimi pogoji:

Belo povse fino vino . . . po gld. 24.— hektoliter
Samotok (Schiller) . . . „ „ 22.— „
Črno namizno vino . . . „ „ 20.— „

postavno na kolodvor Reka, s povzetjem, sodček se dobi brezplačno. Kdor
 ga nam vrne poštne prosto in v dobrem stanju, more nanj povzeti 3 tri gld.

Naročbine se vzprejemajo in izvršujejo od 30 litrov naprej.
 Reka, dne 9. decembra 1894.

(1385-1) **Bratje Markovina.**

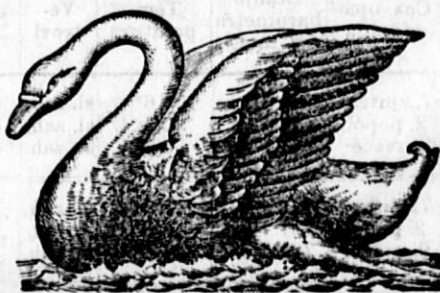
Schicht-ovo patentovano milo

z varstveno znamko labodom, je
 brezdvomno najboljšo sredstvo v
 dosego **snežnobelega perila**, za
 čiščenje svilene, volnene in
 barvane tkanine,
 kakor je dokazano, je to milo naj-
 boljše **razkužujoče** sredstvo za
 vsake vrste perila in mimo tega
 popolnem neškodljivo za perilo in
 roke.

Radi izborne svoje kakovosti pa slujejo isto tako

Schicht-ova štedilna jedernata mila,

ki so brez vsake konkurence. Ta mila imajo, kakor je že njih kako-
 vost, jedno naslednjih varstvenih znamk. (535-8)

Jurij Schicht, Ustje nad Labo,
 tovarna mil, sveč in palmovega olja.

! Praktična darila za Božič in za Novo leto !

Lepi ostanki suknenega blaga za dame od 30 kr. meter navzgor.	Loden za obleke 26 kr. meter in višje.	Blago za obleke iz čiste volne (prav lepi vzorci). 48 kr. meter in višje.	Barchant, ki se da tudi prati. Lepi vzorci po nizkih cenah.
--	---	--	--

• priporoča J. GROBELNIK v Ljubljani, Glavni trg št. 20 preje V. Sattner. •

Jako bogato založeno skladišče.	Velika zaloga echarpes (prevez) in pletenine.	Blago za obleke za gospode in dečke od čiste volne gld. 1.30 meter in višje.	Blago za zimske suknje najfinejše kakovosti meter 4 gld. in višje.
------------------------------------	---	---	--

Vsi zimski predmeti se zaradi izredno velike množine blaga in ker je sezóna pri kraji,
 oddadó po čudovito nizkih cenah.

(1383-1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.